

S'ENCRUIA

S'ENCRUIA nº 11
D L-PM. 415-1979

Frank Felling 300
Deia Maig 1980

Nomes recort que fou a n'el mes de Maig de l'any passat, quant tregueram el primer nombre. Encara no m'en puc llevar del cap les frases que es deixaren sentir per el poble; frases que encara mols repeteixen. "Ja sa sap, de tot d'una va be pero tira a tira aflluixaran" "Aviat desapareixarà aquesta revista"..... Podriem continuar anomenat... Lo cert es que la poca confiança que ens mostren tenir certas

personas.... la manca de fe vers uns fets, vers unes personas que es troben a n'el seu costat, que respiren el mateix aire es poden veure incloses dins aquesta frustració. Pero volem mirar l'altre cara, giram la fulla i alçam el cap, volem caminar, ens arriscam,..

Realment, dins aquest any em tingut algunes dificultats.... (I qui es el que no en té?). Pero em sortit, em treballat en equip, em fet un front comú, una força que dia a dia creix. No volem oblidar, a les personas que es troben lligades a la revista: col.laboradors i dibuixans; ells, també d'una manera desinterasada han atracat la seva ma i han fet posible tot aquest any de S'encruia.

Avui com ahir, com ha d'esser sempre, volem estar oberts a tots.

S'ENCRUIA

Deià, Maig de 1979

POR FAVOR

Nos gustaría que el ayuntamiento
comprara la escuela del puig.
Que el obispo la vendiera.

Para poder hacer todos los cursos
de EGB en Deià. Maribel, Marta, cati, Mirja, Biel, Jade,
Maria, Jodi, Matias, Jaimie, Brendan, Patrick, Joe, Gabo, Mari, Sara,
Joan, Pedro

Jaimie

LOVE

LOVE

-NOTA ACLARATORIA.

Aquesta carta, l'han presentada a sa redacció de S'ENCRUIA
per sa seva pròpia iniciativa, es nins i nines de s'Escola Uni-
tari de Deià. Amb es sol fi de fer arribar a s'Ajuntament, es =
desig que tenen de poder continuar E.G.B, a sa casa de sa Plaça
des Puig, convertida en escola.

GLOSSA A "UN LLETRERO DESGRACIAT"

Si vos fa il·lusió
sa visita a part forana
encu a Deià germanets
i veureu l'anacronisme
d'un "lletreiro" que anuncia
a SA BANCA CATALANA.

Quin desastre Senyor Batle,
deixar posar aquest "lletreiro",
és com fer enar a sembrar faves
amb un vestit de "terero".

Catalàns: aquest "lletreiro"
no hi pega en aquesta zona,
pegaria molt millor
a sa Plaça Urquinaona.

Belles Arts diu que no vol
que rompin sa formosura
d'un poble a on hi perdura
sa bellesa de mil anys;
que vinguí i hi posi ordre
i diguí a SA CATALANA
que es "lletreiro" no té estètica,
per lo tant ES UN BUNYOL.

.....

Quedaria molt millor
un lletrebot petitó.

.....

MARTORELL

LES FIGURETES

Essent aquets poblets, com són, de "pessebre", és natural que les figures siguin figures de terra cuita.

Ja hem quedat que l'home és terra, i que terra serà, etc., etc.; però = hi ha terra hi terra, en aquest món, i poder ésser de terra cuita, quan = n'hi ha tants d'argila crua, no n'hi ha per a planye's de la fornada.

Els pagesos, doncs, d'aquests poblets així els de Deià com els altres, són pagesos de bona pasta.

Tant ho són, que, amb els anys que fa que coneixem l'illa d'or, no els hem sentit planye's mai, i així de no planye's, els pagesos, és cosa tan extraordinària, que s'ha de no sentir, per a creure-ho.

El pagés mallorquí, com les dones que hem vist a can Marió, treballen tan a la quieta, sense fer extrems, ni a crits, ni a cmpentes, que sembla talment que la feina es vagi fent tota sola. Aquí puja un marge; allí un mur; ençà es veuen els camps llaurats; allà es veu l'oliva collida, i sembla que tot s'hagi fet com el brotar de les plantes...per creixença natural. Res de parlar de suor, ni de guanyar-se el pa, ni lo que es diu; la feina es fa sense esforç, com una funció de la vida.

Es fa, diem, i guanyant tan poc com guanyen aquestes figures, és el cas que, o bé per l'estalvi, per aquell hortet, o per algun miracle que no pot saber el foraster, els homes sempre van nets, i les dones amb el seu cosset, i el rebosillo i mànega curta, semblen eixir d'un altar; els infants porten sabates des que tenen ús de raó, i amb tants anys de venir a Mallorca, no recordem haver vist un pobre demanant almoïna, ni per atzar. (Ja diguèrem que no he pogut saber quan vingué Russinyol a Mallorca, però que devia ésser cap a 1.903, quan l'Arxiduc habitava entre nosaltres; en aquell temps era usual el que els nins, e inclús els majors, si eren pobres, anassen sense sabates.)

Un amic nostre va ésser hercu d'una ànima benfactora, que havia deixat cinc-cents duros perquè els repartís als pobres.

Per a saber on trobar-los, se'n va anar a parlar amb el rector.

El rector li va dir:

-Lo que és de pobre, allò que es diu ben pobre, que necessiti de l'almoïna, li serà difícil de trobar-lo. En só alguns que tindrien misèria si no tinguessin els fills que els mantenen des de molts anys, hi ha un esguerrat que no es pot valer; però se'n cuiden els seus germans. Hi ha una beneïta, però té parròquia: dina a tal masia o sopa a tal altra...Si no troba algun vell que se li hagi mort tothom, no só on els repartirà.

No mancava més que li hagués dit:

- Si vol pobres, cerqui's poble.

Per fi, va trobar dos vellets que semblaven passar misèria.

L'un va indignar-se, dient que encara era bo per el treball, i de lo que li portocava, li varen comparr un hortet com una caps de panses, perquè s'hi entratingués, i l'altre va acceptar l'ofrena dient que n'enviaria una part a una filla pobra que tenia casada allí, a Amèrica.

Naturalment, no havent-hi misèria, tampoc no sol haver-hi raons; que l'escassetat, com ja saben els que han freqüentat un xic les aules de l'agrar vivint, és lo que du més controvèrsia. Naturalment que no havent-hi, les figuretes, com se sol dir, viuen en una bassa d'oli, i, naturalment,

que el que viu sense massa fred ni calor no du pressa d'acalorar-se.

Sabem d'un metge i d'un boticari d'un poble d'aquots -perquè es vegi que no es du pressa- que, per qüestions de sistemes o de maneres de curar, ed -portaven tanta malícia, que havien promés, quan es trobarien, omplir-se el rostre de bufetades.

En aquell poble hi ha cinc carrers que cabrien en un puny. No és possible donar una volta sense veure tots els del poble. Doncs, ells dos varen -estar vuit anys sense poder-se veure, no sols d'intent, sinó de vista. Per un atzar miraculós, allí on era l'un, no hi era mai l'altre. Anaven a les mateixes cases, i mai la bona ventura els hi va dur a la mateixa hora. O és que tots dos eren transparents o bé hi havia un àngel que els guardava.

Per fi, un jorn, o és que l'àngel va badar, o tant va el metge a la font, que ha de rompre amb l'apotecari, es varen trobar i es varen dir:

-Escolti, metge -va dir l'altre-. Jo no porto mai pressa, ja ho sap?; però el jorn que tingui ocasió li donaré una garrotada, que no li valdràn els meus remeis.

-Guardi's de mi -va dir-li aquest-. Guardi's de mi, i no m'acalori, que jo tampoc no en porto, de pressa; però així que el torni a trobar, del cop de puny que li donaré, no li valdrà la meua assistència.

I tant es guarden i es fan tanta fronta, que fa més de entorze anys que no han tingut ocasió, perquè no s'han tornat a veure, i Déu ajudi que no es vegin més, perquè, fet i fet, l'home és home, i potser no tot serien promences.

Però aquets són gent de carrera. Els separats, els forts de geni. Les figuretes de "pessebre", quan tenen les seves passions -que, per de terra cuïta que un sigui, sempre n'hi queda un xic de crua-, si se les tenen de mostrar, se les demostren i no queden; però ho fan amb tots els ets i uts i posant-hi els punts i les comes.

Tenen una frase gràfica que explica bé com se les heuen.

Aquesta frase és "quedar bé".

I hem d'explicar al lector qué vol dir "quedar bé". "Quedar bé" vol dir, per ells, fer les coses sense exaltar-se, amb compliments, amb serenor, amb mida i bona criança; però sense deixar de fer-los.

Exemples:

Hi ha una figura que ha hagut de mentir d'altres, i una volta els ha -manllevat, com en tantes coses de l'illa, no té pressa de tornar-los. El -que no els torni no té importància; però el dia del sant del dels diners li ha d'enviar un cistell de figues, i d'això se'n diu "quedar bé".

Un casat, un moment, s'exalta, i per aquelles atzagues que no hi ha -poder que lesaturi, el braç li condueix la mà a la galta de la dona; el -pegar-li és lo de menos, si, en havent pegat, "queda bé", donant-li una tassa de caldo.

Una cabra entra en un hort, i la figureta de l'hort, perquè la cabra se li ha menjat els enciams i les escaroles, li engaga un tret i la mata; "queda bé" d'haverla matada; però no "quedaria bé" si no n'enviés una cuixa a la figura de la bèstia.

Santiago Rusiñol: "L'illa de la Calma"

Transcripció i notes: Josep Segura Salado.

LA CASA REGIONAL CATALANA

. - . - . - . - . - . - .

¿Os acordais de aquel refrán mallorquín que dice: "Quant més sucre més = dolç"?

Pues así parece que se entienden las cosas en La Banca Catalana, que sabrá mucho de contabilidad, pero que no tiene "ni puñetera idea de estética"

Por lo visto, de una temporada a esta parte las cosas tienen que hacerse a lo grande, ya que tanto da que sean letreros como jugadores de fútbol. = Digo yo que será por aquello de que "... si sa bossa sona..."

De lo que se deduce que siempre ha sonado y sigue sonando. Lo que siempre ha fallado, sin embargo, es la ausencia del sentido de la medida; y = cuando ésta falla se corren muchos riesgos, entre ellos el de hacer el ridículo.

Lo malo de todo esto (pues allá cada uno con sus defectos y ridiculeces) es que en este caso el defecto lo ha de sufrir el pueblo de Deià, que se = queja (y con sobrada razón) ante semejante desaguinado.

Señores de la Banca Catalana: aquí en Mallorca, a los que se pasan con = tal de llamar la atención por creerse muy importantes, les llamamos "botifarras" y a veces "estufats" que queda más fino. Pero yo supongo que Vds. tienen mucho "seny" y no querrán que pensemos que son todas esas cosas. Tampoco creo que les sea económicamente muy gravoso ni les lleve mucho trabajo, poner un letrado "sencillamente normal" y adecuado a la zona de un = pueblo tan mallorquín y hermoso como Deià y llevarse ya de una vez ese letrado; que cada vez que paso frente a él más me parece que lo hago frente a la CASA REGIONAL CATALANA que frente a una corresponsalía de banca. Y es que ya sólo le falta que le cuelguen una "senyera" y le pongan música a ritmo de sardana...

Rectificar es de sabios, señores. ¿Qué esperan, pues, a descolgar esa farfada de pantalla panorámica?

El día en que lo hagan demostrarán que es verdad eso del "seny". Mientras tanto, tiempo que pasa es tiempo que los desmorece. Estamos esperando. Y esperar es una cosa que sabemos hacer muy bien los mallorquines sin necesidad de blasonar.

Y Vds. disculpen si opino con tanta sinceridad, pero mayor es el letrado que este escrito.

MARIA MARTIN

Maig

Ara vindrà el mes de Maig
regalada primavera
florirán totes les flors
els clavells i les roselles

Al jardí jo entraré
i floretes colliré

Si vols veure ocells volar,
ves pel maig a la muntanya
si vols veure ocells volar
ves pel maig vora la mar.

Allà canta el rossinyol
la guàtlora i la cadenera
també hi canta el puput
en el temps de primavera.

Es maig es un mes molt garrit. Ses saons de maig són bones per ses abelles i sa mel de maig és sa reina de totes ses mels, és rossa com un fil d'argent.

Totes ses herbes dins es maig tenen habilitat curativa. Per això se diu que dins es maig sa terra està en saba.

Dins es maig arrabassen ses faves i tonen ses ovelles i venen sa lla-na. Pos maig maduren ses cireracs, que és una fruita de ses més saloroses floreixen es rosers que se vesteixen de roses i amb elles endiumengen els altars de la Mare de Déu i fan es mes de Maria.

Dins es maig hi ha ses festes de l'Ascensió que ni es ocells duen busques en es niu de tant que respoten aquell dia.

També hi ha sa fira de Sóller que és sa segona setmana de maig i es Firó, que fan una lluita entre moros i cristians.

E L S U E Ñ O

Sentado en la terraza, bajo los tímidos rayos de sol. La brisa aún fresca no me dejaba adormitar.

La música tenue, suave. Llegaba a mis oídos. Admiraba el paisaje: bello paisaje! Casi parecía irreal. Me sentía bien, tranquilo, a gusto. La naturaleza llena todos estos vacíos que siento en mí.

De pronto algo truncó mi sosiego: el suelo tembló bajo mis pies y fijé mi mirada aturdida en una enorme máquina que arrasaba todo cuanto salía a su paso sin piedad. Un batallón de hombres seguían con énfasis la obra y cerrando el cortejo unos barrigudos y sonrientes monstruos con impecables trajes. Habían conseguido su propósito: una hermosa carretera. No pude resistirlo, me planté sobre mi moto de 20.000 c.c. y a una velocidad de 500 Km/h estrené la criatura. ¡Que gozada! Aparqué mi montecosa en el Parkig subterráneo de La Cala. ¡Que bonito! lleno de gente y las señoras luciendo sus joyas, y los niños jugaban con los peces muertos junto a la playa y los señores engullían sus sendos Whiskys, en las sofisticadas terrazas. Pedí un agua mineral (¡que agua más transparente!). Que lástima que no pude bañarme, pero me quedaban sólo segundos. Cogí mi "MONTEOSA" 20.000 c.c. subí al pueblo y me paré para ingresar 0,50 cts. en la nueva sucursal de B.C. ¡Que colorido! ¡Que sala! y ¡Que letrero! Como desentona el resto de la calle con sus viejos bares, llenos de gente sucia, vieja y drogada. Que asco.

Bajé al Hotel y giré la mirada hacia la falda de la montaña y que alegría: Seguían allí las piedras. ¡Que decorativas! ¡Como adornan el paisaje! Quizás con el tiempo otra tormenta las cambie de sitio y así de paso quitarán unas viejas casas y gentes que desentonan con el paisaje.

Subí a mi habitación me queda medio minuto tan sólo para ducharme, (esto me relaja) pongo mi querido Julio Iglesias, a todo volumen y en un momento de inspiración me calzo el Smoking. Me rocío de Chanel nº 6, 7, 8. Y bajo raudo al trabajo. El sol se ha perdido, se ha escondido...

Mis párpados no quieren moverse. Abro tímidamente los ojos. El frío ya es patente, me levanto percosamente, miro a mi alrededor; la pesadilla ha terminado. ¿O realmente empieza?

D.N.

ES PESTAR I ES TONDRE

Avui en dia estem acostumats que cada dia en anar a fer sa compra es demetins o quen sigui duin a dins sa senalla de sa compra es pa. Un temps no era així degut a que cada casa, tenia es seu propi forn i se solia posar cada setmana o be quar es pa s'acabava, això es segur que molta gent ho ha viscut i ho sap més be que noltros però ja que feim aquest apartat de temps enrera vos contarem meins o manco així com mos han contat que ho feien. Per començar, apart de que ja sabeu que moltel cases tenien el seu forn propi, n'hi havia d'altres que estaven juntes i el tenien a mitges com per exemple es redol de Ca Na Calona i també de Sa Font Fresca i es Recó. Vos direm que es forn estava fet de TOES (una espècie de totxos petits i rectangulars, de color vermell) tenia forma de mig cercle. Com eïnes, s'empraven es BURJO, que era un tronc de fusta molt llarg i acabat a en punta, servia per escampar es caliu i atiar es foc, després hi havia sa pala i sa forca que la empraven, sa primera per treure ses coses de dins es forn i sa segona per enfonyar ses branques.

Per pegar foc en es forn, primer l'omplien de branques fines i després de lenya gruixada, quan tot estava cremat i ets alts des forn eren blancs (que volia dir que es forn ja estava a punt) agafaven es burjó i retiraven tot es caliu cap un costat i després amb un manat de brots de garrover o una saqueta banyada, agraaven es forn per deixar-lo ben net i a punt d'enfornar es pans.

Però abans d'enfornar havien de fer es pa, que es feia de sa següent manera: es vespre abans de sa pastada, posaven es llevat que era un trosset de pasta que havien emprat a sa darrera pasturada i que ja havia tomat agre. Pastaven dins una pastera (era una taula buida dedins i fonda, que anava tapada amb una tapadora de fusta afegida a sa taula). Se posava farina a un costat de sa pastera i a s'altre banda es llevat fus amb aigua toba i anaven posant un poc de farina fins que sa pasta era espesseta, després la deixaven fer i tapaven sa pastera, fins l'endemà dematí.

Quan es llevat feia cruís, que volia dir que era tou i afegien aigua calenta, mesclaven tota sa farina que abans havien posada en es costat i l'anaven pastant fins que sa pasta estava lo suficient espessa per fer es pa. Sa tallava sa pasta amb una espàtula (espècie de palota amb un tall i una ensseta redona damunt). Damunt sa pastera posaven sa fenyid^ora que era una post estreta, redona d'un cap i recta de s'altre. Agafaven es trossos de pasta i los fenyien aquesta era sa manera de fer es pans rodons i ses barres llargues, llavors les posaven damunt una post ample i llargue amb una flossada devall i una tela blanca damunt aquesta a sa que molt anomenaven estovalles i altres escois blancs, solien ésser de color blanc o de reiçes. Amb lo que sobrava de ses estovalles, tapaven es pans i los deixaven toar durant dues hores meins o manco, segons es fred o sa calor que feia. Quan es pa era toat, el destapaven i de un amb un els anaven posant damunt sa pala i dins es forn. Tapaven es

form i es després de una hora i mitja el treien, segons el lloc, el solien passar damunt canyises o damunt posts. Moltes vegades es mateix temps que - postaven, feien coques de verdura i de trompó, també feien cocarrois i es - diu que mataben porc en feien amb raïssons, A s'estiu quan tenien tenien molts de pebres en feien amb pebres torrats i per ses festes de carnaval (es darrers dies) les feien amb porc i les tapaven de sucre.

~~~~~

Així com es pastar es una cosa de tot l'any, es tondre es una activitat propia d'aquest mes que nos trobem.

Aquesta feina es propia dels homes, no com es pastar que tant el feien homes com dones.

Per tondre, es solien reunir un grup y lo primer que feien era anar a - replogar ses ovelles per allà on les tenien escampades. Les tencaven dins es sestadors. Una vegada allà les agafaven i les formaven per ses canes i amb unes estidores de tondre (són més grosses i tenen ses puntes més llargues que ses altres) les anaven tallant de costat sa llana, primer per un costat i després per s'altre. Una vegada totes les posaven dins un tancat apart i amb pega, que es una pasta feta amb reina de pi fusa amb fum d'estopa i oli les marcaven. Generalment cada finca o cada un que tenie ovelles solia tenir un ferro amb ses seves inicials, que una vegada mullat de pega era amb lo que posaven sa marca. De sa llana que havien tosa en feien vells i les s'enduïen a ciutat a vendre. Es dia que tenien ses ovelles ets anys de ses finques solien fer un bon dinar, una bona vega. Avui en dia això - s'ha perdut casi per complet; es particulars que tenen un parell d'ovelles encara les tonen a mà, pero ses grans possession que tenen una bona guarda les tonen amb màquines.

F. Marcús i F. Bauçà

Que S'Encruia no duraria
era un fet ben comentat
però tot això s'ha olvidat.
Hem fet subscriptors, crítics, col·laboradors
hem agostat qualche tempestat
i a s'any de vida hem arribat.

Adagi's

Això se'n va anorris.

Tremola com una fulla de poll.

Això és més fred que un ca.

Corr més que un llamp.

Duu més bestiesa que setze.

Té una barra que la se trepitja.

Xerra mésque un papagai.

Fa més voltos que una moneia.

Es més llarg que un dia sense pa.

Tothom grata allà on li pica.

Anava més content que un orgue.

¡Ja en tenc sa pipa plena!

Anar d'Herodes a Pilats.

Ha sortit del Purgatori per pegar
dins l'infern.

Allà on hi ha pel hi ha alegria.

Xerrar pes colços.

No et fiis d'homo roig, pedra rodona
i ca que ho lladra.

Ca qui lladra no mossega.

Es més lladre que on Moreu.

Està més blanc que sa pared.

¡Te sa llengua llarga!

A mal cagar no hi valen serves.

Te por de morir desvestit.

M'ha caigut més tort que un jou.

Es més tort que sa justícia!

Es més dolç que la mel.

La mar quan més té, més brama.

S'ase ja es mort de rialles.

¡Ah!. S'ase ho fa.

Va més viu que una centella!

Es peix gros sempre se menja es petit.

Si haguessiu vengut més prest haurieu
sopat amb noltros.

S'ha romput sos dents dos cul!

Te uns collons com carabasses.

No et fiis ni de sa teva ombra.

El qui avisa no es traïdor.

Si no t'agrada, no en mengis.

Si tens fred, estreny es culet.

Qui està net de pecat, tiri sa prime-
ra pedra.

Qui calla ho diu tot!

Qui calla no diu res.

Qui viu moltes coses veu.

Any d'albons, any de cagaions.

Qui no te cap que tengui cames!

Val més riure que fer riure.

Es més puta que ses gonetes.

Es més caparrut que un porcell de llet.

Tresca més que es porc de Sant Antoni.

Dona més voltos que un molí de vent.

Dona més voltos que un ca abans de
getre-se.

Qui te sed, somnia fonts.

Qui te fam d'ous somnia truites.

Te més por que vergonya.

RETALLS DE DEIA
(matí de Maig)

I

De la nit de l'hivernada
i la foscor,
la natura ha retornada
a la claror.

La nova vida ha vinguda
i la bonança.
Tota la terra es curulla
d'esperança.

Ja a dalt al bosc s'endevina
el mudar;
du pinzellades l'alzina
de verd clar,

Ja ha amainat la torrentera
son caudal
i ha florida la vorera
del fondal.

II

Davant l'erba, la roada
del matí
guarneix com cinta perlada
el camí.

Llimoneres carregades
de fruit groc.
Cirerers amb arracades
color foc.

Entre polls, pins i murteres
i penyalar,
terral, camí i torrentera
va a la mar.

I la mar està encalmada
com mirall
a on s'hi mira la cala
de l'avall.

III

L'oronella, anyoradissa
del seu niu
torna puntual a la cita
de l'estiu.

Surt a fer la passejada
el padrí:
"He doblegat l'hivernada"
¡Som aquí!

Retalla el Teix la cortina
de cel blau.
Toca al flabiol la nina
sons de pau.

Ja la festa ha començada.
Surt el sol;
l'ha despertat a l'albada
un rossinyol.

~~~~~

JUNTA MUNICIPAL

La Junta Municipal correspondiente al mes de Mayo tuvo lugar el pasado día dos, y en la misma se siguió el siguiente Orden del día.

- 1ª.- Lectura borrador acta anterior.
- 2ª.- Disposiciones oficiales de interés municipal.
- 3ª.- Facturas presentadas.
- 4ª.- Correspondencia oficial recibida.
- 5ª.- Expedientes obras particulares.
- 6ª.- Ruegos y preguntas.

Punto 1ª.-

Se aprobó por unanimidad.

Punto 2ª.-

Se dio lectura a la circular del Ministerio de Agricultura, Delegación Provincial de Baleares, Jefatura de Producción Animal. sobre Normas Vacunación Antirrábica, la Corporación se da por enterada.

Punto 3ª.-

Son presentadas varias facturas por diversos gastos: GESA (Electricidad Ayuntamiento, escuelas, cementerio y alumbrado público) BARTOLOME OLIVER (Alumbrado Lluc Alcari y reposición bombillas - durante el año 1.979). ADMINISTRACION PRACTICA (libros de administración). DISTRIBUIDORA ROTGER (material de oficina). BARTOLOME BAUZA (Importe obsequio cestas a religiosas y Ecónomo con motivo de la festividad de los Reyes Magos). FARMACIA DE LA LDA. MARIA LUISA TARANCON (Medicamentos suministrados a los funcionarios municipales). INDUSTRIAS UNIDAS SEGUI (importe 10 farolas).

Punto 4ª.-

Un escrito del Ministerio de Sanidad y Seguridad Social sobre cese del Dr. Javier Peris Domínguez como Médico titular interino - otro del mismo Ministerio por la toma de posesión como Médico Titular.

Una instancia de D. Juan José Aubert Coll, solicitando traspaso de negocio. La Corporación Municipal acuerda darse por enterada y si procede aplicarles la Tasa correspondiente que establece la Ordenanza fiscal aprobada al respecto.

Un escrito del Ilmo. Sr. Delegado de Estadística de Baleares en el que comunica que ha sido aprobada la Rectificación del Padrón Municipal de Habitantes de 1.979.

Punto 5ª.-

Se concedieron las siguientes licencias de obra:

- A Dª Pilar Salas Vizconti, para realizar las obras de ensanchar ventana, en calle Porcho nº 26.
- A D. Ronnie Watten, para realizar obras de quitar chimenea y construir fogón en Ca'n Ron.

- A la Iglesia Parroquial para reparar el tejado.
- A Dª Catalina Deyá Deyá, para reparar cuarto de baño y chimenea en Via Archiduque n° 14.
- A D. Juan Rullón Mas, para ampliar lavabo para ambos sexos. En el Bar Cala de Deyá.
- A Dª Marion Kidner, en calle Clot n° 11, cambiar baldosas de una habitación.

Seguidamente se dieron lectura a los informes de Intervención y Secretaría, en los que se propone suscribir concierto individual con los titulares de los restaurantes y cafeterías de la localidad para el pago del Impuesto Municipal sobre Gastos Suntuarios.

Tras breve deliberación se acordó suscribir los siguientes conciertos:

- Con D. Juan J. Aubert Coll titular del Bar ~~Cian~~ Pop Mosso.
- Con Dª Jutta Ochs titular del Bar La Posada.
- Con Don Jaime Payeras Vives titular del Restaurante Jaime.
- Con D. Lucas Morrell Deyá titular del Bar Playa de Deyá.
- Con D. Francisco Arbona Puig titular de la Pensión Mundial Ca'n Quet.
- Con Dª Margarita Mas Torres titular del Bar Las Palmeras.
- Con D. Juan Rullón titular del Bar Cala de Deyá.
- Con D. Ives Jaspard titular del Bar Restaurante La Tablita.

- o - o - o -

A propuesta del Teniente de Alcalde D. Antonio Jimenez Llinás se acordó la construcción de un panteón de seis nichos en el Cementerio Municipal.

Asimismo y a propuesta del concejal D. Miguel Angel Coll Salas se acordó notificar a los propietarios de los chiringuitos de la Cala el escrito recibido del Delegado Provincial de Turismo de fecha 15-7-79.

Se acordó aprobar también la propuesta formulada por el Sr. Alcalde para dar nombre a la nueva calle que enlaza con la calle Puig. Cuyo nombre será el de calle de "PINTOR SANJUAN".

El Ayuntamiento acuerdo también dirigir escrito a la Conselleria de Ordenación del Territorio del Consell General Interinsular, expresando la sorpresa i desagrado ante la demora por la confección de las Normas Subsidiarias de la villa de Deyá.

Finalmente y tras votación de todos los miembros del Consistorio, se decidió contratar a D. Roberto Garza Lozano, como auxiliar de policía para la temporada veraniega.

I N Q U I E T U D

Les nines i nins de l'escola de Deià estan inquiets, sobretot els més - majors que es mostren actius i diligents. Me demanareu, ¿per què o quin és el motiu d'aquest excitament i empena? No és, és que un: SA CASA- ESCOLA PROVISIONAL DE SA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA. Els infants la volen per a ells, i no d'ara sinó quasi des del primer dia que hi entraren per primera vegada quan s'iniciaren les obres d'ampliació de les Cases de la Vila.

A repetides assemblees escolars, on discutim qualsevol qüestió relacionada amb l'escola, ja duguern, fa unes setmanes, la iniciativa d'investir el tema de la possibilitat de canviar de local. Ells mateixos aquests dies s'han posat a escriure cartes demanant a l'Ajuntament que compri i a l'Obispat que vengui. Les cartes han passat per damunt la meua taula, per si estava d'acord i firmar, cosa que he fet, i s'han enviades.

Me congratul que tenguin iniciatives pròpies. Si senyor! Iniciatives - tan fortes i sentides que m'han fet pensar, ara a les dotze, quan han sortit a dinar, que en aquest tema em quedava despenjat i com un zero a l'esquerre. He agafat bolígraf i he volgut escriure els meus raonaments.

- o -

A) ¿Per què els infants volen quedar a aquesta casa que fou Acció Catòlica i que ha restat després tancada molts d'anys?:

1er.- Perquè es troben millor aquí dalt.

2on.- El més important pels majors, perquè veuen la possibilitat, tenint més espai, d'aconseguir les seves ganes de no baixar a Sóller i quedar-se a fer els següents cursos d'E.G.B a Deià.

B) Jo me deman ara publicament les possibilitats d'això. Juguem per un moment amb la hipòtesi que la casa on treballem ara, arribi a ser del poble. Quines ventatges i inconvenients tindria? quines possibilitats de reorganització escolar comportaria?

1er.- EDIFICIS I EMPLAÇAMENT

L'escola del Porxo sempre ha estat un local gran i lluminós que durant molts anys tení l'inconvenient d'haver de jugar al carrer, amb el perill de la carretera i les molèsties de circulació, però que, després, es Parc solucionà aquest problema.

La casa des Puig no tindrà mai la possibilitat de fer una sala tan gran però té la ventatge de comptar amb més espai en nombre de sales. Allà es pot dividir bé el treball: sala classe, taller, cuina-laboratori, biblioteca... permetent solucionar el desgavell que a vegades hi ha a una unitària on cada curs fa un treball distint, molestant-se si ho fan a la mateixa aula. Li manca a aquesta casa: uns serveis higiènics, lluminositat, acabar amb la gran humitat, llenyams nous i enrajolat, cosa que no es pot fer si no hi ha doblers o no se'n consegueixen. El lloc d'emplaçament és tranquil i mancat de perill pels infants.

2on.- ORGANITZACIO ESCOLAR

Cabrien aquestes possibilitats, i pot ser altres.

- Seguir corresponent com fins ara a l'Escola de Deià els infants de 5 anys i quatre primers cursos d'E.G.B. en el nou edifici, amb un complet

servei d'aules per a cada treball; o amb la possibilitat, cara a un futur, d'oferir un combinat de casa-escola als mestres destinats a Deià i que tindrien dificultats de trobar vivenda pròpia. (Existeix actualment casa-escola a Galilea)

- Amb la suma d'aules, Porxo i Puig, treballar la segona etapa d'E.G.B a Deià amb la possibilitat de dos mestres. (A Valldemossa han conseguit - del Ministeri fer tota l'E.G.B. amb una matrícula de 70 alumnes i tres mestres) A Deià són una quarantena de nins, ben bé es podria demanar el segon mestre!

-Comptant amb les aules des Porxo i Puig, obrir un parvulàri-cicle preparatori a Deià per a infants de 4, 5 i 6 anys (no iniciats en lectura i escriptura) i continuar junts els de 7, 8 i 9 anys (ja iniciats en lectura i escriptura) a més a més dels de 10 anys de 5è que ja no baixarien a Sóller fins a 6è.

Aquesta possibilitat actualment té molt poca matrícula: uns 25 repartits en dues aules.

- Assegurar, si en un futur les nostres Franciscanes no oferíssin el servei de guarderia infantil, que tenint doble espai, poder demanar una guarderia laboral gratuïta al Ministeri de Treball per a infants menors de 4 anys.

Escola Unitària, dimocres, 14 de maig de 1.980

=====

PREMSA FORANA

El pasat 14 de Maig tingué lloc a Inca una trobada de la Premsa Forana, Com ja em dit en varies vagades, aquestes trobades venen a esser un intercanvi i estudi de problemes cara els pobles... Com tots sabeu la Associacio de la Premsa Forana fou legalitzada el mes pasat, pero es ara quant comença la tasca.

Entre altres puns, es decidir fer una trobada o diada a Deià el dia 22de Juny, inclos dins el programa de les festes de s. Joan, Esperam que acudesquin la major part de les publicacions, ja que aquest dia es donaran els nombremens de President i Vocal D'honor de la Associacio a D. Miquel Marques i D. LLuiss Alemany.

P.F.

MAQUETS

CARTA A Dª MONTSERRAT ARTIGUES PLAYA

Muy estimada señorita, o tal vez señora?.

Da igual (tu te lo pierdes). A lo que era, y lo que será es y será.

Como Vd. sabrá queremos hacerle llegar nuestra mas cariñosa enhorabuena según nos comunicaron nuestros vecinos de Valldemossa ya se halla acomodada en el pueblo.

- Pero oiga, aquí hay un mal entendido.

. Si? Cual es?

- Esta persona que menciona (Dª Montserrat) se ha estado tirando varias semanas viviendo en Palma, cuando en realidad debería haberlo hecho en Valldemossa.

. Como es esto caballero?

- Al darle el nombramiento como médico de Valldemossa, ella muy solemnemente despreció a más de 10 casas; que si esta es pequeña, la otra húmeda, esta tiene las ventanas grandes, la otra no es de su tipo....y así iba.

Ella vivió en Palma y tenía las consultas por teléfono. (carallo con la moza).

. Y.... ahora donde vive?

- Gracias a un teléfono (bendito aparatito que jodistes a la cómoda y desinteresada vida de la doctorcita) se le dio un toquecito de atención; ella lo captó muy bien y con su sonrisita, el bolso y la maletita a Valldemossa llegó.

. Vaya, Vaya con la doctora.

- Pero he aquí la razón, que ella expuso ante el alcalde, "No quiero tener el consultorio en casa". Llegados a un acuerdo el Alcalde le ofreció el despacho del AYUNTAMIENTO, mientras tanto fueron pasando los días, unos 2 meses para ser exactos, tiempo suficiente para buscarse ella su dispensario, mas no fue así y el Alcalde ya cansado le concedió una prórroga de 8 días, más tampoco los aprovecho y a última hora decidió que lo mejor sería instalar el dispensario o consultorio en su propia casa.

. Realmente interesante si Sr. vaya cachondeo que se lleva la tia, parece que le agradan las tonterias.

- Si, recuerda que al quedar ella instalada definitivamente y con el consultorio en casa, repartió por todo el pueblo de Valldemossa unos impresos de bienvenida y disculpa, mitad, mitad.

. Y digo yo, sabes para que emplearía estos papeles?

- Creo adivinarlo....

. Estimada Sra. ó Srta. lamentamos no poder darle la bienvenida, pero esperamos que algún día nos haga alguna visita, aquí en Deià.

ATTE. S.S.S.

TITINA I GENETA

Moves

NAIXEMENTS :

"N'Alaia" filla de n'Armando i Na Maria. Es sa germana de N'Eloisa.

També N'Andreu Mosquida i Na Francisca Oliver, han tengut un fill En "Rafel"

MORTS :

Ha deixat aquest mon per passar a l'altre Jaume Crespí (vef de Sòller) Feim arribar la nostra condolença als seus familiars.

També va morir a Düren (Alemania) D. Martin Von Slawinski de Ca Na Rossa des Clot.

TORN DE GUARDIA DES METGES

MES DE MAIG:

Dia 17 y 18 Dra. Monserrat Artigues Playà. Via Blanquerna 6 Valldemossa

Dia 24 y 25 Dr. Javier Peris Dominguez. Casa Damunt. Deià.

Dia 31 Dra. Monserrat Artigues Playà.

MES DE JUNY:

Dia 1 Dra. Monserrat Artigues Playà.

Dia 5 Dr. Javier Peris Dominguez.

Dia 7 y 8 Dra. Monserrat Artigues Playà.

Dia 14 y 15 Dr. Javier Peris Dominguez.

o - o - o

A titol informatiu nos direm que dies passats i concretament dia 12 de mayig varen robar per segona vegada a sa farmacia des poble. No sendugueren com es natural "potitos bledine" ni "papi llas Milupa" sino uana série de productes "fármacos".

Voldriem que coses com aquestes no es tornasen repatir, i = manco a un poble tan petit com es nostro.

~~Erratum~~

DIUEN:

Que, tanta sort que ja hem llevat es poste de davant Ca'n Bernat (s'arma, teste). Al Regidor d'obres tot li siguin enhorabones.

Es qui a caseva vol tancar, es catàleg de barreres al sr. Bo... pot demanar, perque barreres amb gelusia es propi d'Andalusia, però ara ja n'hi ha a Deià a n'es portell des palmessà.

No sabem que va passar amb es vells es mes passat. Però es doblers de la "voquez" arribaren "con retrés". Cetto rien.

Que, gràcies a Deu que l'amo En Toni ha arreglat des bancs es reclinatòri.

Que, si s'alarma des Bano, no s'hagués aturat de sonar, es veinats hagués arribat a marejar.

Que, ja tenim municipal, es un fet molt important. S'hauran acabat es "ro bos", es renous i ses bregues de cans?

Que, qui a Sa Cala amb cotxe vol anar, per fer sa gran davallada, ja té s'autopista preparada. Lo que no sabem es, si en arribar tindrà lloc per nedar.

Que, en es firò carrossa no presentarem. Val més, així ni guanyarem ni la banyarem.

PASATIEMPOS

Por: A. Coll

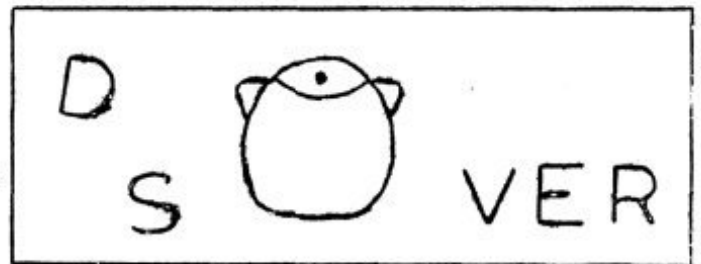
=SOPA DE LETRAS=

O	R	E	N	O	M	I	L	A	S	O	L
S	E	F	H	K	O	P	L	X	Y	C	Q
D	R	Z	U	L	P	G	B	W	R	E	Q
F	R	U	I	A	A	S	X	Y	M	N	O
E	G	J	K	R	W	Q	Z	I	P	A	D
N	A	C	R	E	S	O	A	W	F	R	E
Q	W	O	X	P	E	R	L	E	Q	A	Y
X	B	A	S	R	W	Q	A	I	Z	N	J
O	S	Q	R	Z	U	G	H	K	V	J	E
C	O	P	Q	P	I	N	O	S	H	O	Z

Busque de derecha a izquierda
de izquierda a derecha de arriba abajo
de abajo arriba y en diagonal
6 nombres de árboles.

JEROGLIFICO

De dónde vienes ?

HUMOR

En un cuartel:

- ¡SOLDADO!
- Si mi capitán
- RIEGUE LAS PLANTAS DEL JARDÍN
- Pero si está lloviendo
- PUES SE PONE USTED LA GABARDINA
Y CUMPLA LA ORDEN.

¡JA JA!

Nota:

!Señora! Si tiene usted un hijo cojo, no lo tire, hagale un nudo en la pierna y tendrá un hijo cojonudo.

(soluciones en el próximo número)

